

HALKÇILIK

“Kurtulmak ve yaşamak için çalışan ve çalışmaya mecbur olan bir halkız. Bundan dolayı her birimizin hakkı vardır. Yetkisi vardır. Fakat çalışmak sayesinde bir hakkı kazanırız. Yoksa arka üstü yatmak ve hayatı çalışmaktan uzak geçirmek isteyen insanların bizim toplumumuz içinde yeri yoktur, hakkı yoktur. O hâlde halkçılık, toplum düzenini çalışmaya, hukuka dayandırmak isteyen bir toplum sistemidir.” (1921)

“Bizim hükûmet şeklimiz tam bir demokrat hükûmettir. Ve lisanımızda bu hükûmet, halk hükûmeti olarak ifade edilir.” (1922)

“Bunu bir kelime ile ifade etmek lazım gelirse, diyebilirim ki, yeni Türkiye Devleti bir halk devletidir, halkın devletidir.” (1923)

“Bizim milletimiz birbirinden çok farklı menfaatleri takip edecek ve bu itibarla birbiriyle mücadele hâlinde bulunagelen çeşitli sınıflara sahip değildir. Mevcut sınıflar, birbirlerine ihtiyaç duyan ve kendilerine ihtiyaç duyulan mahiyettedir.” (1923)

“Biz memleket halkı, kişi ve çeşitli sınıf mensuplarının birbirlerine yardımlarını aynı kıymet ve nitelikte görüyoruz. Hepsinin menfaatlerinin aynı derecede ve aynı eşitlik duygusu ile karşılanmasına çalışmak isteriz. Bu şeklin, milletin genel refahı, devlet bünyesinin sağlamlştırılması için daha uygun olduğu kanaatindeyiz. Bizim düşüncemizde; çiftçi, çoban, amele, tüccar, sanatkâr, asker, doktor, kısacası herhangi bir sosyal müessesede çalışan bir vatandaşın hak, menfaat ve hürriyeti eşittir. Devlete, bu anlayış ile azami yardımcı olmak ve milletin güvenci ve iradesini yerinde sarf edebilmek, bizce, bizim anladığımız anlamda halk hükûmeti idaresi ile mümkündür.” (1929)

“Halk ile konuştuğunuz vakit yüksek sesle söylemeyi unutmayınız; yüksek ses, imanın ifadesi olduğu vakit etki yapmaktan uzak kalmaz. Yolunda çalıştığımız büyük ideali halkın kalbinde bir fikir hâlinde bir his hâline geçirmelisiniz. Demokrasinin ne olduğunu halka anlatmak özellikle sizin vazifenizdir. Birtakım kelimeler vardır ki sık sık kullanıldığı hâlde, hatta aydınlarımız arasında, onu tamamıyla anlayan çok değildir. Halkçılığın ne olduğunu, esaslarını neden ibaret bulunduğunu, halkçıların halka karşı ne gibi vazifeler yüklenmek mecburiyetinde kalacaklarını madde madde açıklamak lazımdır. (1930)

“Türkiye Cumhuriyeti halkını ayrı ayrı sınıflardan oluşmuş değil ve fakat kişisel ve sosyal hayat için iş bölümü itibarıyla çeşitli mesleklere ayrılmış bir toplum olarak görmek esas prensibimizdir.” (1931)

“Millî servetin dağıtımında, daha mükemmel bir adalet ve emek sarf edenlerin daha yüksek refaha ulaşması millî birliğin muhafazası için şarttır.” (1931)